

**Γερουσία ραδινή
τάδε τὰ σοφὰ φρονεῖ.**

• Μές' ὅτ' ἀ κλή τὰ ποικίλα,
ποῦ τὸ κράτος δεῖ γοργόν,
κ' ἔπειτ' ἀπὸ τὴν μαυρίλα
τῶν προσφάτων ἐκλογῶν.

• Ὁ λαὸς ποθεῖ τὴν δρᾶσιν τῆς παρέας τῆς δικῆς μας
καὶ τοὺς γέρους του γεραίρει,
εἶναι τῆς πολιτικῆς μας,
μὰ ψηφίζει τὸν Λευτέρη.

• Ὁ λαὸς σκιρτᾷ κοντὰ μας
κ' ἔχει τὰ φρονήματ' ἀμας
καὶ τὰ βρῖσκει σωστικά.

Κι' ὅμως εἶναι παλαβὸς
καὶ πηγαίνει σὰν στραβὸς
καὶ ψηφίζει τὸν Βρακά.

Καὶ σὲ πόνους συμφορᾶς,
ποῦ δὲν ἔχουν θεραπείας,
ὁ λαὸς ὁ φουκαρῶς
ἔχει κ' ἰδιοτροπίαις.

• Ὁ λαὸς κ' ἂν σ' ἐκτιμᾷ
τενεκέδες σοῦ κρεμᾷ,
ὁ λαὸς παραγνωρίζει,
σ' ἀγαπᾷ καὶ σὲ μαυρίζει,
κ' ἂν γιὰ σένα νοιῶθῃ λαύρα
ὅμως σὲ χορταίνει μαύρα.

Τὰ μαλά του καὶ μιὰ λύρα...
τί περιεργαῖς ἀγάπαις!
νὰ σὲ θεωρῇ σωτήρα,
κ' ὅμως νὰ σοῦ δῖνῃ φάταις.

• Ὁ λαὸς μαζί μας χαίρει,
κ' εἶναι πάντοτε δικός μας,
εἶναι σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς μας,
μὰ ψηφίζει τὸν Λευτέρη.

Κατεργάρες τοῦ διαβόλου
δείχνει μὲ τσακίσματα
πῶς δὲν ἔχει γούστο διόλου
ἔρωσ δίχως πείσματα.

• Ὁ λαὸς, ὅπου μᾶς ἔξερει,
γιὰ μᾶς γίνεται κομμάτια,
γιὰ μᾶς χάνει τὸ μαρλό του.

Μὰ ψηφίζει τὸν Λευτέρη
γιὰ τὰ μαύρα του τὰ μάτια
καὶ γιὰ τὸ χαμόγελό του.